

позикодавцям і позичальникам безпосередньо взаємодіяти з протоколом процентних ставок без необхідності узгоджувати умови позики, що робить цей грошовий ринок більш ефективним, ніж традиційні [5].

Ще одним із найбільших напрямів розвитку децентралізованих фінансів є децентралізовані біржі, серед яких однією з провідних є Uniswap. Така біржа дозволяє обмінюватися токенами без залучення централізованої платформи прямо зі свого гаманця без необхідності вносити токени на біржу. Uniswap використовує інноваційний механізм, відомий як Automated Market Making, для автоматичного розрахунку обмінного курсу за допомогою алгоритмів [5].

Оцінюючи розвиток децентралізованих фінансів в Україні, можна стверджувати, що резиденти України, зокрема малий та середній бізнес, поступово заходять на цей ринок, будучи роздрібними інвесторами. Основними перешкодами до освоєння ринку децентралізованих фінансів є відсутність відповідних знань, складність оцінки ризиків та висока невизначеність, оскільки ринок перебуває ще на стадії свого формування [6, с. 38].

Отже, дослідження показали, що інноваційні децентралізовані фінанси – є ринком, який зростає швидкими темпами та має значний потенціал для розвитку. Децентралізовані фінанси пропонують свої альтернативні рішення для більшості фінансових послуг, а саме – послуги з кредитування, обміну, страхування, здійснення платежів тощо, маючи при цьому велику кількість переваг перед традиційними фінансами (доступність, прозорість, конфіденційність, безперервний доступ та швидкість). Наявність ризиків та невизначеності зумовлена тим, що ринок децентралізованих фінансів є емерджентним, але в майбутньому цілком може стати альтернативою традиційним фінансам централізованого типу.

Список літератури:

1. CeFi vs. DeFi – Comparing Centralized to Decentralized Finance / Qin, Kaihua, et al. *arXiv preprint arXiv*. 2021. URL: <https://arxiv.org/abs/2106.08157> (дата звернення: 10.05.2022).
2. Jensen, J. R., von Wachter, V., Ross, O. An introduction to decentralized finance (defi). *Complex Systems Informatics and Modeling Quarterly*. 2021. №26. Р. 46–54. URL: <https://csimq-journals.rtu.lv/article/view/csimq.2021-26.03> (дата звернення: 11.05.2022).
3. DeFi Pulse: оф. вебсайт. URL: <https://www.defipulse.com/> (дата звернення: 11.05.2022).
4. DefiLlama: оф. вебсайт. URL: <https://defillama.com/> (дата звернення: 11.05.2022).
5. Coelho-Prabhu S. A Beginner's Guide to Decentralized Finance (DeFi). Medium. URL: <https://blog.coinbase.com/a-beginners-guide-to-decentralized-finance-defi-574c68ff43c4> (дата звернення: 13.05.2022).
6. Ганечко І. Г. Децентралізовані фінанси: нові можливості для малого та середнього бізнесу. *Проблеми та перспективи розвитку підприємництва в Україні* : тези XI Міжнар. наук.-практ. конф. (Київ, 19–20 трав. 2021 р.). Київ : Київ. нац. торг.-екон. ун-т. 2021. С. 36–38. URL: <https://knute.edu.ua/file/MzEyMQ==/96657baf3787753f0a0ae2cd45be06af.pdf#page=37> (дата звернення: 13.05.2022).

Шолкова К.Г.

Національний університет «Києво – Могилянська академія»
студент МП-2, кафедра економічної теорії

ВПЛИВ ІННОВАЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ НА КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНІСТЬ КРАЇНИ

Актуальність дослідження. У контексті стрімкої глобалізації економіки в цілому одним з показників росту економіки в країні є саме рівень розвитку інноваційної діяльності. Країни, які продовжують розвивати лише сировинні та низько наукові виробництва, будуть залишатися на низьких позиціях за рівнем конкурентоспроможності на міжнародній арені. І стає цілком зрозуміло, що певним чином розвиток країни залежить від розвитку інновацій. Сучасний світ

постійно змінюється, а тому компанії мають навчитися адаптуватися до нових перешкод та викликів. Успішні організації мають зрозуміти, що саме інновації є одним з інструментів їх успіху та прогресу.

Мета дослідження. Метою дослідження висвітлення результативності впливу інноваційної діяльності на економічну ефективність та конкурентоспроможність підприємств та національної економіки.

Завдання полягає у:

- аналізі взаємозв'язку інноваційної діяльності та конкурентоспроможності;
- описі європейських та українських практик інноваційної діяльності;
- визначенні проблем та перспектив ефективності інноваційної діяльності в Україні.

Об'єктом дослідження є інноваційна діяльність, що реалізуються в компаніях.

Виклад основних положень дослідження. У контексті стрімкої глобалізації економіки одним з показників росту економіки країни та її конкурентоспроможністю є саме рівень розвитку інноваційної діяльності. Інноваційна діяльність визначається як наукові, технологічні, організаційні, фінансові та комерційні дії, які призводять до створення інновацій, а самі інновації як введення у використання нового або покращеного продукту, нового методу маркетингу або нового організаційного методу в діловій практиці, організації робочих місць або зовнішніх зв'язків [1, с. 92-96].

У ході дослідження за допомогою регресійно-кореляційного аналізу таких індексів: індексу глобальної конкурентоспроможності (GCI), глобального індексу інновацій (GII), індексу інноваційного розвитку агентства Bloomberg, інноваційного індексу Європейського інноваційного табло (IUS) та глобального індексу конкурентоспроможності талантів (GTCI) 28 країн Євросоюзу та України на 2019 рік виявлено прямий зв'язок між конкурентоспроможністю країни та її інноваційним розвитком. Було встановлено, що при зростанні в країні Глобального інноваційного індексу на 1 % індекс конкурентоспроможності зростає на 0,33%. Також виявлено, що при зміні Індексу інноваційного розвитку агентства Bloomberg на 1% індекс конкурентоспроможності зростає на 0,22 %. Це свідчить про те, що вищий рівень інноваційної політики може забезпечити вищий рівень конкурентоспроможності, вищий рівень добробуту населення, якість його життя та екології.

Діяльність компаній має відповідати таким критеріям, як: цілісність, постійність, інноваційність та результативність. Щоб забезпечити ефективну діяльність у ринковій економіці підприємства мають залучати інвестиції і діяти інноваційно. Усі названі критерії є показниками загальної ефективності розвитку підприємства [2, с. 34 – 48]. Для аналізу трендів розвитку інновацій обрано 2 країни з високим індексом конкурентоспроможності за 2019 рік: Нідерланди та Швеція. Зокрема, з'ясовано, що для різних країн є більш типовими такі особливості:

– висококваліфікована робоча сила країни та привабливі державні стимули до НДДКР підтримують підприємства, потужна цифрова інфраструктура, уряд пропонує стимули для компаній, що розвивають НДДКР (Нідерланди) [3];

– інвестиції у дослідження найвищі у світі, понад 3% ВВП у НДДКР, зелені технології та науки про життя, державна підтримка грає центральну роль (Швеція) [4];

Оцінюючи стан інноваційного розвитку в Україні, можна сказати, що національна модель поки що перебуває на стадії формування. Держава не надає ефективної підтримки та не виконує регуляторну та стимулюючу функції щодо розвитку інновацій. Водночас, нестабільність економічного розвитку та низький рівень рентабельності українських підприємств є причиною, яка блокує розвиток інвестицій в інноваційну сферу. Основна місія компаній – триматися на плаву та виходити на прибуток [5].

Основним бар'єром розвитку є недосконалість інституцій, слабкий розвиток інфраструктури, проблеми у бізнес-середовищі та обмежене фінансування [6].

Уряд має забезпечити рамкові умови та інституційне підґрунтя для забезпечення та стимулювання інноваційної діяльності. Для України європейська інноваційна система має бути глибинно освоєна для пошуку та впровадження дієвих практик на даному етапі розвитку, що дозволить взяти інтенсивний курс на розвиток інновацій та підвищення кількості наукоємної

продукції у виробництві [7].

Висновок. Інновації необхідно використовувати, як інструмент досягнення сталості та конкурентоспроможності як на рівні підприємства, так і на рівні національної економіки. Компаніям доцільно зосередити свої сили на розвиток науки та технологій, що як результат допоможе зменшити використання ресурсів і раціонально їх розподіляти, збільшити прибутки, зменшити згубний вплив на навколишнє середовище.

Список літератури:

1. Тебенко В.М. Економіка та організація інноваційної діяльності: навч. посіб. - 1 вид. / В.М. Тебенко / Вид-во: Видавничо-поліграфічний центр "Люкс". 2014. - 302 с.
2. Чухрай Н. Товарна інноваційна політика: управління інноваціями на підприємстві : [підручник] / Н. Чухрай, Р. Патора. – К.: КОНДОР, 2006. – 398 с.
3. OECD Reviews of Innovation Policy NETHERLANDS Overall Assessment and Recommendations [Електронний ресурс]. — Режим доступу: <https://www.oecd.org/sti/inno/netherlands-innovation-review-recommendations.pdf>
4. OECD Reviews of Innovation Policy: Sweden 2016 [Електронний ресурс]. — Режим доступу: <https://www.oecd.org/publications/oecd-reviews-of-innovation-policy-sweden-2016-9789264250000-en.htm>
5. Проблеми та перспективи розвитку інноваційної діяльності в Україні : матеріали XI Міжнародного бізнес- форуму (Київ, 22 березня 2018 р.) / відп. ред. А.А. Мазаракі. – Київ : Київ. нац. торг.-екон. ун-т, 2018. – 200 с. – Укр., рос. та англ. мовами.
6. Геєць В.М. Бар'єри на шляху розвитку промисловості на інноваційній основі та можливості їх подолання / В.М. Геєць Економіка України. – 2015. – №1. – С. 4–25.
Лопатинський Ю. М., Водянка Л. Д. Державне регулювання інноваційної діяльності: зарубіжний досвід// Інфраструктура ринку. 2018. № 16. URL: http://www.market-infr.od.ua/journals/2018/16_2018_ukr/7.pdf.